

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Ioannis Berchmanni Flandro-Belgæ Religiosi Societatis Iesv

Cepari, Virgilio

Antverpiæ, 1630

Amor solitudinis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46083](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46083)

studijs habuit progressus, vt breuî & post se
 relinqueret æquales, & reliquos, qui ætate
 scientiaque præcallebant, assequeretur. Vel
 semel rem aliquam audiuisse, vel legisse, vt
 eam memoriâ retineret, retentamque me-
 moriter pronuntiaret, id scilicet satis Ioanni
 erat; ita in memoriâ eius vel leuiter lecta au-
 ditaque infidebant. Hanc ob rem cum Ma-
 gistro tam esset charus, vt prodigij instar eum
 ipse celebraret, alijsque proponeret in exem-
 plum; nonnumquam ita ab eo apud patrem
 est collaudatus, vt is gaudio perfusus, & Cle-
 rici veste Ioannem (quam diu ille optauerat)
 prætextæ instar honoraret, & in contuber-
 nium traderet D. Petro Emmerico Præmon-
 stratensi Religioso, Templi beatæ Virginis
 Diesthemij per id tempus Curioni, qui plures
 domi iuuenes erudiebat, cuius conuictu Ioan-
 nes triennium deinde vsus est. Adcò se ad
 obsequium huius Religiosi fingebar, vt eum
 parentis loco veneraretur, eiusque lateri per-
 petuò affixus, vix ad parentis domum, etsi
 haud longè distâtem, nisi perrarò, digrederetur.
 Et verò iam tum, quantâ solitudinis dul-
 cedine caperetur; apparebat; cum & subinde
 colludentium collegarum circulis dexterè
 subduceret sese, abderetque in Museum ad
 legendum aut orandum; planè vt sæpius
 Moderatores duxerint eum cubiculo extra-
 hendum

*Memoria
 felicitas.*

*Quo contu-
 bernio al-
 ius.*

*Obsequendi
 studium.*

*Amor soli-
 tudinis.*

hendum in lufum, ne studio orationibusque crebrioribus mentem fatigaret. Neque tamen sodales, quibus iucundissimus erat, si secum non luderet, offendebantur; quod & virtutem eius nossent, & ob sanctitatis studium abstinere eum lusu existimarent.

Attigerat vndecimum ætatis annum, cum per occasionem Festi cuiusdam solemnis verentis, deliberare cœpit Ioannes de adeundâ, quâ huc vsque abstinuerat, Synaxi sacrâ; habitaque diligenter in conscientiam quaestione, ad Superiorem adit, rogatum vt peccata excipiat sua. Religiosus ille Curio non leuiter sensit columbinæ illius simplicitatis se candore excitari, præcipue quod id nemo alius contubernalium fecisset: auditaque confessione, innocentissimum purissimumque eius animum reperit, vt testetur etiamnum viuus incolumisque, dum hæc scribo, dubitasse se tum, satisne suppeteret erratorum, quæ leuem saltem materiem absoluenti præberent; adeò hucusque se procul habuerat omni labe vitiorum. Quod verò deinceps ad extremum vsque vitæ diem seruarit intactam, puramque omni mortali flagitio prætextam innocentia in Baptismo acceptæ, præterquam quod confessionum eius arbitri (vti alibi dicitur) asseuerent, ipse quoque testatum schedio scripto reliquit, in quod breuiter, gratitudinis ergo,

Opinio sodalium de Ioanne.

Preparat se ad primam Communionem.

Mentis in Ioanne puritas.

Innocentia baptismalis seruata.